

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Minister van Justitie en Veiligheid
De heer D.M. van Weel
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Kazernestraat 52
2514 CV Den Haag
postbus 20017
2500 EA Den Haag

telefoon 070 312 92 45

e-mail postbus@eerstekamer.nl

datum 30 september 2026

betreft *Vragen over (kabinetsreactie) rapport "Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk" en de gesprekken van de minister van J&V over de invoering van minimumstraffen*

ons kenmerk 182447

Geachte heer Van Weel,

De leden van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid hebben met belangstelling kennisgenomen van uw brieven van 25 maart 2026¹ en 8 juni 2026². Op 25 maart 2026 ontving de commissie het rapport *"Strafverzwaring in samenhang. De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk"* van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Datacentrum (hierna: WODC). Op 8 juni 2026 ontving de commissie de Kabinetsreactie op het WODC-rapport. Met deze brief informeerde u de commissie tevens over de uitkomsten van gesprekken met betrokken instanties over de mogelijke invoer van minimumstraffen voor opzettelijk geweld tegen hulpverleners. De leden van de fracties van **PRO**, **D66** en **PVV** hebben naar aanleiding hiervan een aantal vragen en opmerkingen die zij aan u willen voorleggen. De fractieleden van de **PvdD** sluiten zich aan bij de gestelde vragen door de fractieleden van **PRO** en **D66**. Het fractielid van de **Fractie-Van-Gasteren** sluit zich aan bij de gestelde vragen door de fractieleden van **PVV**.

Vragen en opmerkingen van de fractie van PRO

De fractieleden van PRO stellen vast dat een van de conclusies van het onderzoek is dat het verhogen van strafmaxima slechts in beperkte mate het effect heeft dat straffen daarna systematisch omhooggaan. De verhoging van strafmaxima lijkt vooral een symbolisch-signalerende betekenis te hebben en heeft minder een feitelijke impact op de hoogte van de opgelegde straffen, aldus de onderzoekers. U ziet dit als een bewijs van het feit dat de scheiding der machten goed functioneert.³ Uitgaande van dit gegeven dat de structureel niet benutte strafmaxima primair een symbolische werking hebben, wat is dan de toegevoegde waarde van het verhogen van de strafmaxima geweest, zo vragen deze leden u.

Uit het onderzoek blijkt dat door de beperking van de v.i. veroordeelden in sommige gevallen langer vast zitten, zonder dat de opgelegde straf zelf hoger is. *"Hierdoor kan de feitelijke punitiviteit toenemen, ook zonder stijging van de formele strafmaat."*⁴ Erkent u dat de gecombineerde werking van

¹ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, G.

² Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H.

³ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H, p. 3.

⁴ WODC, *Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk*, p. 162.

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 2

strafmaatverhogingen en de Wet straffen en beschermen een ander en zwaarder sanctiestelsel heeft gecreëerd dan de wetgever bij elk afzonderlijk wetgevingstraject heeft overwogen?

Niet in het rapport opgenomen maar eveneens in dit kader van belang en actueel is de relatie tussen verkeersboetes en overige boetes in het strafrecht. Bent u het eens met deze leden (als ook onder meer de Raad van State en de Raad voor de Rechtspraak) dat wat betreft het vaststellen van de hoogte van verkeersboetes er geen onderscheid moet zijn tussen de doelen en effecten van verkeersboetes en andere boetes in het strafrecht?⁵ Zo ja, waarom stijgt de hoogte van de verkeersboetes dan veel sneller dan de boetes die voor andere vergrijpen in het strafrecht kunnen worden opgelegd? Op welke wijze kan worden voorkomen dat verkeersboetes niet vanuit begrotingsinkomsten worden vastgesteld maar vanuit punitief/maatschappelijk effect en draagkracht?

De onderzoekers concluderen: *"De resultaten van dit onderzoek laten daarmee niet alleen zien dat de punitieve intenties van de wetgever slechts beperkt worden gerealiseerd, maar ook dat de rechterlijke praktijk daarmee een belangrijke waarborg vormt voor consistentie, evenredigheid en rechtsstatelijke legitimiteit in de toepassing van strafverzwarende wetgeving."*⁶ Hoe waardeert u de rol die de rechterlijke praktijk hier wordt toegedicht en onderschrijft u de waarborgfunctie van de rechterlijke macht zoals hier omschreven? Anderzijds vragen deze leden u op welke wijze het functioneren van de trias politica kan worden versterkt in het geval de wetgever een bepaald delict (bijvoorbeeld verkrachting) in verhouding tot andere delicten (b.v. vermogensdelicten) zwaarder bestraft wil zien vanwege voortschrijdend inzicht over de strafwaardigheid van dit delict in relatie tot andere delicten? Graag een inhoudelijke reactie. Hoe reflecteert u in het algemeen op de verhogingen van strafmaxima in het verleden als beleidsinstrument en bent u voornemens om in de toekomst met wetgeving te komen die de strafmaxima van een of meerdere delicten verhogen?

De onderzoekers stellen voorts: *"Tegelijkertijd dient te worden gewaakt voor instrumenten die de rechterlijke beoordelingsruimte te sterk beperken, zoals minimumstraffen, omdat die de proportionaliteit en het maatwerk van de strafoplegging kunnen ondermijnen."*⁷ U geeft aan dat de motie Yeşilgöz-Zegerius (VVD) en Van der Plas (BBB).⁸ waarin de regering wordt verzocht om wetgeving voor te bereiden waarin minimumstraffen worden ingevoerd voor opzettelijk geweld tegen hulpverleners, "oordeel Kamer" heeft gekregen. Kunt u uiteenzetten hoe u aankijkt tegen de conclusie van de onderzoekers zoals hierboven verwoord? Deelt u deze conclusie? Zo ja, waarom kreeg de voornoemde motie oordeel Kamer en zo nee, waarom niet?

En hoe staat u zelf tegenover minimumstraffen, mede indachtig de hiervoor geciteerde waarschuwing van de onderzoekers en de uitkomsten van de gesprekken met politie, OM, RvdR, Reclassering Nederland, DJI en Slachtofferhulp Nederland? Graag ontvangen genoemde leden een gemotiveerde reactie op deze vraag.

De motie die aanleiding gaf tot het WODC-onderzoek kwam onder meer voort uit de vrees bij PRO voor een spiraal naar boven als het gaat om de hoogte van straffen, zonder dat daaraan een stelselmatige onderbouwing ten grondslag ligt.⁹ Het rapport bevestigt naar het oordeel van de leden van PRO die vrees: wetgeving stapelt op, dit leidt niet per definitie tot hogere straffen, en de v.i.-wijziging

⁵ Raad van State, Advies over verhoging verkeersboetes, 20 november 2023; WODC, Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk, p. 56.

⁶ WODC, Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk, p. 162.

⁷ WODC, Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk, p. 162.

⁸ Kamerstukken II 2025/26, 28.684, nr. 812.

⁹ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, D.

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 3

treft de netto-detentieduur buiten het zicht van de rechter. Welke concrete stappen of maatregelen bent u voornemens te nemen om deze negatieve spiraal te doorbreken, of met andere woorden: om te voorkomen dat het uitblijven van merkbaar effect leidt tot nog hogere strafmaxima als politiek antwoord? Op welke wijze gaat u zorgdragen voor een stelselmatige onderbouwing (ook van de mogelijke effecten) van eventuele verhoging van strafmaxima in de toekomst?

De onderzoekers concluderen voorts: *"De resultaten van dit onderzoek laten daarmee niet alleen zien dat de punitieve intenties van de wetgever slechts beperkt worden gerealiseerd, maar ook dat de rechterlijke praktijk daarmee een belangrijke waarborg vormt voor consistentie, evenredigheid en rechtsstatelijke legitimiteit in de toepassing van strafverzwarende wetgeving."*¹⁰ Hoe waardeert u de rol die de rechterlijke praktijk hier wordt toegedicht en onderschrijft de u de waarborgfunctie van de rechterlijke macht zoals hier omschreven? Graag een inhoudelijke reactie.

Vragen en opmerkingen van de fractie van D66

De leden van de D66-fractie merken op dat het WODC-rapport *"Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk"* is opgesteld naar aanleiding van de motie-Veldhoen c.s.¹¹ Het brengt de ontwikkelingen in het Nederlandse sanctiestelsel in kaart, plaatst deze in rechtsvergelijkend perspectief en onderzoekt de gevolgen voor de strafrechtspraktijk.

Deze leden onderschrijven het belang van een effectief en proportioneel sanctiestelsel. Daarbij achten zij het van belang dat wijzigingen in strafmaxima en de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen in samenhang worden gezien met de systematiek van het Wetboek van Strafrecht, de straftoemeting en de rechtsbescherming van veroordeelden. Het rapport laat zien dat in de afgelopen decennia op verschillende momenten bewust is afgeweken van oorspronkelijke systematische uitgangspunten. Tegen deze achtergrond hebben deze leden enkele vragen.

De fractieleden van D66 constateren dat sinds 2000 voor verschillende misdrijven de wettelijke strafmaxima zijn verhoogd, onder meer voor mensensmokkel, mensenhandel, terroristische misdrijven, financieel-economische criminaliteit, seksuele misdrijven en doodslag. Hoe beoordeelt u deze cumulatieve ontwikkeling? Acht u het wenselijk dat bij toekomstige verhogingen van strafmaxima standaard ook de gevolgen voor het totale sanctiestelsel en de onderlinge verhouding tussen strafmaxima inzichtelijk worden gemaakt? Zo nee, waarom niet?

Het sanctiestelsel van het Wetboek van Strafrecht beruiste oorspronkelijk op een samenhangend geheel van uitgangspunten. Volgens het rapport is daar in de loop der tijd op verschillende punten bewust van afgeweken. Kunt u aangeven of u het huidige sanctiestelsel nog als voldoende samenhangend beschouwt? Zo ja, hoe wordt deze samenhang bij nieuwe wetgeving gewaarborgd?

De leden van de D66-fractie hebben in het bijzonder vragen over de verhoging van het strafmaximum voor doodslag van vijftien naar vijfentwintig jaar. De redenen voor deze verhoging waren onder andere het verkleinen van het verschil met moord, de ernst van het delict en signalen uit de rechtspraktijk. Tegelijkertijd blijkt uit het rapport dat het OM sinds de wetswijziging slechts beperkt straffen boven het oude maximum heeft geëist en dat de rechter in slechts twee van de onderzochte 61 gevallen een hogere straf heeft opgelegd dan het oude maximum. Ook vertoont de gemiddelde opgelegde straf een licht dalende trend.

¹⁰ WODC, *Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wetssystematiek, rechtsvergelijking en praktijk*, p. 162.

¹¹ *Kamerstukken I 2025/26*, 35.871, D.

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 4

Hoe duidt u deze bevindingen? In hoeverre geven zij aanleiding om de behoefte aan een hoger strafmaximum opnieuw te bezien? Hoe beoordeelt u daarnaast de verhouding tussen het maximum van 25 jaar voor doodslag, 30 jaar voor moord en de mogelijkheid van levenslange gevangenisstraf bij gekwalificeerde doodslag? In hoeverre acht u deze verhoudingen, mede gezien de systematiek van meerdaadse samenloop, consistent?

Deze leden constateren voorts dat een hoger strafmaximum niet automatisch tot hogere opgelegde straffen leidt. LOVS-oriëntatiepunten worden pas enige tijd na een wetswijziging aangepast, omdat zij zijn gebaseerd op eerdere straftoemingspraktijk. In hoeverre wordt hiermee rekening gehouden bij de voorbereiding van strafverhogingen? Hoe beoordeelt u de betekenis van deze vertraging voor de verwachting dat een hoger strafmaximum op korte termijn tot hogere straffen leidt?

De leden van de D66-fractie hebben daarnaast vragen over de gewijzigde regeling van de voorwaardelijke invrijheidstelling (v.i.). Sinds 1 juli 2021 wordt v.i. niet langer van rechtswege verleend, maar individueel beoordeeld, en is de duur gemaximeerd op twee jaar. Volgens het rapport leidt dit ertoe dat veroordeelden tot tijdelijke gevangenisstraffen van meer dan zes jaar langer gedetineerd blijven dan onder de oude regeling. Bij een gevangenisstraf van dertig jaar kan het verschil oplopen tot acht jaar: van twintig naar 28 jaar daadwerkelijke detentie.

Hoe beoordeelt u deze gevolgen voor de feitelijke detentieduur? Acht u het wenselijk dat een wijziging in de executiefase zulke substantiële gevolgen kan hebben zonder wijziging van het wettelijke strafmaximum?

Het rapport constateert bovendien dat bij het eisen en opleggen van straffen weinig rekening lijkt te worden gehouden met de gevolgen van de gewijzigde v.i.-regeling voor de feitelijke detentieduur. Hoe verhoudt dit zich volgens u tot de proportionaliteit en voorzienbaarheid van straffen? Acht u het wenselijk dat OM en rechter bij het bepalen van de gevangenisstraf rekening kunnen houden met de wijze waarop deze feitelijk wordt geëxecuteerd?

Nederland kiest met de beperking van v.i. tot maximaal twee jaar bovendien een andere koers dan de meeste in het rapport onderzochte landen. In België, Duitsland, Noorwegen, Zweden en Zwitserland wordt v.i. in beginsel na twee derde van de straf verleend en in Frankrijk bestaat deze mogelijkheid al na de helft van de straf. Welke lessen trekt u uit deze rechtsvergelijking? Is bij de invoering en evaluatie van de huidige Nederlandse regeling expliciet gekeken naar de verhouding tussen straftoemeting, detentieduur en re-integratie in andere Europese landen?

In Duitsland, Noorwegen, Zweden en Zwitserland wordt v.i. in beginsel verleend, waarbij onder meer gedrag tijdens detentie en de verwachte gevolgen van invrijheidstelling worden meegewogen. In hoeverre sluit de Nederlandse individuele beoordeling hierbij aan? Welke voor- en nadelen ziet u in een stelsel waarin v.i. het uitgangspunt vormt, maar de concrete invulling afhankelijk is van gedrag, risico's en re-integratie?

Tot slot vragen de leden naar de bredere betekenis van het rapport. Het onderzoek laat zien dat strafverhogingen verschillende doelen kunnen dienen, maar dat de effecten daarvan op de straftoemeting niet zonder meer eenduidig zijn.

Welke concrete consequenties verbindt u aan het rapport? Bent u voornemens om bij toekomstige voorstellen tot verhoging van strafmaxima systematischer de gevolgen voor het gehele sanctiestelsel, de proportionaliteit van straffen, de daadwerkelijke detentieduur en de werking in de praktijk te betrekken? Zo ja, op welke wijze?

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 5

Vragen en opmerkingen van de fractie van PVV

De toegezegde meting na drie jaar voor doodslag¹²

De leden van de PVV-fractie stellen dat in de memorie van toelichting is toegezegd dat het effect van de verhoging op de gemiddelde opgelegde straf “drie jaren na de inwerkingtreding” in kaart wordt gebracht, dus per 1 juli 2026.¹³ Moet het WODC-rapport als uitvoering van die toezegging worden gezien? Zo ja: hoeveel uitspraken over doodslagen die ná 1 juli 2023 zijn gepleegd, zitten in de analyse? Het hogere maximum geldt alleen voor die feiten, en de onderzoeksperiode liep tot december 2025. Zijn alleen gepubliceerde uitspraken gebruikt, of ook niet-gepubliceerde vonnissen en arresten in hoger beroep? Zo nee: wanneer volgt de toegezegde meting, en op basis van welke gegevens (OM, CBS, Raad voor de rechtspraak)?

Aanpassing van OM-richtlijnen en oriëntatiepunten na 1 juli 2023¹⁴

Zijn na 1 juli 2023 de strafvorderingsrichtlijn van het OM voor doodslag en de Richtlijn poging doodslag (2019R006) aangepast aan het maximum van 25 jaar? Zijn de LOVS-oriëntatiepunten voor doodslag aangepast? Zo ja: per wanneer en hoe? Zo nee: hoe verhoudt dat zich tot het doel van de wet om “meer ruimte aan het openbaar ministerie en de rechter” te bieden?¹⁵

Wat betekent het WODC-rapport voor het wetgevingsinstrumentarium?¹⁶

Bij eerdere strafverzwaringen stelde de regering dat het strafmaximum “een belangrijk ijkpunt” is voor de rechter.¹⁷ Het WODC stelt nu dat verhoogde maxima “slechts een beperkte impact” hebben en vooral “als uiterste grens, niet als richtinggevend oriëntatiepunt” werken.¹⁸

Welke instrumenten onderzoekt u om de door de wetgever beoogde strafhoogte wél te laten doorwerken: aanpassing van OM-richtlijnen, de oriëntatiepunten van de rechtspraak (LOVS), wettelijke strafminima of een wettelijke motiveringsplicht? Kunt u per instrument aangeven wat de juridische en uitvoeringsgevolgen zijn, en welke ze bij geweld tegen hulpverleners overweegt?

Agenda van de vervolggesprekken met OM en rechtspraak¹⁹

De Tweede Kamer-motie Van der Plas en Yesilgoz-Zegerius²⁰ vraagt de regering wetgeving voor te bereiden. U kondigt als eerste stap gesprekken met OM en rechtspraak aan “over deze bezwaren”.²¹ Volgens de beslisnota gaan die gesprekken over het vergroten van maatschappelijk draagvlak voor straffen, inzicht in de onderbouwing van strafeisen, het betrekken van burgers bij de strafhoogte en de onderbouwing van straftoemeteringsrichtlijnen. Wordt in deze gesprekken ook de juridische vormgeving van een minimumstraf besproken (reikwijdte, hardheidsclausule, uitvoeringsgevolgen), of uitsluitend alternatieven? Welke concrete resultaten moeten de gesprekken opleveren, en hoe worden die gebruikt bij de besluitvorming over de motie?

Tijdpad en relatie met het deltaplan strafrechtketen²²

In uw brief van 8 juni 2026 stelt u dat “binnenkort” een deltaplan voor de strafrechtketen komt en dat invoering van minimumstraffen “hierna zorgvuldig [kan] worden afgewogen”.²³ In uw brief van 22 juni 2026 wordt het deltaplan pas voor het eerste kwartaal van 2027 aangekondigd; die brief noemt

¹² Kamerstukken I 2025/26, 35.871, G.

¹³ Kamerstukken II 2020/21, 35.871, nr. 3, p. 6 en 10.

¹⁴ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, G.

¹⁵ Kamerstukken I, 2022/23, 35.871, B, p. 11.

¹⁶ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, G en H.

¹⁷ Kamerstukken II 2020/21, 35.871, nr. 4, p. 3.

¹⁸ WODC, Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf bezien vanuit de wets-systematiek, rechtsvergelijking en praktijk, p. 184-185.

¹⁹ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, H.

²⁰ Kamerstukken II 2025/26, 28.684, nr. 812.

²¹ Kamerstukken I 2025/26, 35.871, H.

²² Kamerstukken I 2025/26, 35.871, H.

²³ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H, p. 4.

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 6

minimumstraffen niet.²⁴ Klopt het dat een besluit over minimumstraffen dus niet vóór 2027 wordt genomen? Welke onderdelen van het deltaplan zijn voorwaardelijk voor die afweging (bijvoorbeeld capaciteit van DJI, doorlooptijden, TNO-systeemanalyse)? Worden voorbereidende wetgevingsstappen (varianten, uitvoeringstoetsen, consultatie) in de tussentijd al gezet? Heeft u overwogen de Raad van State om voorlichting te vragen (art. 21a Wet op de Raad van State) over de grondwettelijke en verdragsrechtelijke ruimte voor minimumstraffen met een hardheidsclausule?

Reikwijdte van 'geweld tegen hulpverleners' en het opzetvereiste²⁵

De motie-Van der Plas en Yseilgoz-Zegerius vraagt minimumstraffen voor "opzettelijk geweld tegen hulpverleners, met inachtneming van het opzetvereiste".²⁶ Kunt u aangeven:

- (a) welke strafbepalingen in beeld zijn (bijvoorbeeld art. 141, 181, 285 en 300–304 Sr);
- (b) welke beroepsgroepen onder 'hulpverlener' vallen (politie, boa, brandweer, ambulance, SEH-personeel, huisartsenpost), en hoe dat wettelijk wordt afgebakend;
- (c) of het opzet ook gericht moet zijn op de hoedanigheid van het slachtoffer als hulpverlener;
- (d) hoe de regeling uitpakt in de volgende casus. Tijdens de jaarwisseling gooit een verdachte zwaar vuurwerk naar een groep bij een brandende auto. In het donker staat daar ook een brandweerman die niet als zodanig herkenbaar is; hij loopt licht letsel op.

Welk feit wordt ten laste gelegd, is de minimumstraf van toepassing, en welke bepalingen worden achtereenvolgens toegepast?

Afwijkingsmogelijkheid, hardheidsclausule en hoe absoluut de minimumstraf wordt²⁷

Het OM stelt dat bij invoering "een hardheidsclausule moet worden opgenomen".²⁸ Kunt u aangeven welke opzet zij voor ogen heeft, en daarbij ingaan op:

- (a) de voorwaarden om af te wijken en de motiveringsplicht voor de rechter (het ingetrokken voorstel 33.151 stond afwijking toe "in zeer bijzondere omstandigheden" met schriftelijke motivering);
- (b) of aan het minimum ook voldaan is met een (deels) voorwaardelijke straf (art. 14a Sr), met een taakstraf of met een rechterlijk pardon (art. 9a Sr);
- (c) de toepassing bij poging (poging tot eenvoudige mishandeling is niet strafbaar, art. 300 lid 5 Sr), medeplichtigheid, voorbereiding, eendaadse en meedaadse samenloop en herhaling;
- (d) verlaging van de straf wegens overschrijding van de redelijke termijn (art. 6 EVRM);
- (e) het risico dat een ruime hardheidsclausule het minimum in de praktijk minder absoluut maakt dan de wetgever bedoelt (het WODC wijst op "meer schuldigverklaringen zonder straf").²⁹

Capaciteit, personeel en ramingen³⁰

De DJI en de Raad voor de rechtspraak wijzen op het capaciteitstekort, maar uw brief en de beslisnota bevatten geen cijfers.³¹ Kunt u:

- (a) aangeven hoeveel zaken van geweld tegen hulpverleners (VPT-zaken) er in 2021–2025 per jaar zijn afgedaan, uitgesplitst naar sepot, strafbeschikking, taakstraf, voorwaardelijke en onvoorwaardelijke gevangenisstraf, met de gemiddelde duur;
- (b) met het Prognosemodel Justitiële ketens (PMJ) voor ten minste twee varianten ramen hoeveel extra celplaatsen, fte bij OM en rechtspraak en structurele kosten nodig zijn (bijvoorbeeld een onvoorwaardelijk minimum, en een minimum dat voorwaardelijk mag worden opgelegd);
- (c) aangeven of deze raming onderdeel wordt van het deltaplan?

²⁴ Kamerstukken II 2025/26, 29.279, nr. 1043, p. 1.

²⁵ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H.

²⁶ Kamerstukken II 2025/26, 28.684, nr. 812.

²⁷ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H.

²⁸ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H, p. 2.

²⁹ WODC, Strafverzwaring in samenhang: De invloed van recente wetgeving op de gevangenisstraf gezien vanuit de wets-systematiek, rechtsvergelijking en praktijk, p. 186.

³⁰ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H.

³¹ Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H, p. 2.

datum 30 september 2026

ons kenmerk 182447

blad 7

Samenhang met het taakstrafverbod³²

Hoe verhoudt een eventuele minimumstraf zich tot art. 22b Sr, het wetsvoorstel aanscherping taakstrafverbod en initiatiefvoorstel 36.693? Kunt u daarbij ingaan op: de voorgestelde combinatie van een taakstraf met een voorwaardelijke gevangenisstraf, en de uitzondering bij lichte herhaling; welke regeling voorgaat bij samenloop; het voorstel aanscherping taakstrafverbod na het kritische RvS-advies van 25 februari 2026 is aangepast, en wat de planning is?

De leden van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid zien met belangstelling uit naar uw reactie en ontvangen deze graag uiterlijk **over vier weken**.

Hoogachtend,

Mr. B.O. Dittrich

Voorzitter van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid

³² Kamerstukken I 2025/26, 35.871/29.279, H.